

наявна антитеза: «він любив меч більше, ніж слова, але найбільше любив він людей, з якими жив».

Фінальний блок повідомляє про завершення казкових подій. Зображені події можуть завершитися в далекому минулому, а можуть мати певне своє продовження і в сучасному, тому використовується і теперішній, і минулий час. Універсальними семантичними компонентами фінальних формул у німецьких народних казках є покарання злодіїв і щасливе життя персонажів-добротворців. Фінал казки передбачає відновлення справедливості й торжество добра, віддзеркалює віру людей у перемогу добра над злом, у мудрі й справедливі неземні сили, які завжди приходять на поміч скривдженим і нужденним. Щасливий фінал виражає оптимізм народу, торжество любові і справедливості.

ЕМОЦІЙНИЙ АСПЕКТ КОМУНІКАЦІЇ ТА ЗАСОБИ ЙОГО ВИРАЖЕННЯ

Доп. – Терещенко Л., ПР-34

Наук. кер. – ст.викл. Чепелюк А.Д.

- Емоція являє собою складний феномен з нейрофізіологічним, нервовом'язовим та феноменологічним аспектами. Емоції можуть, по-різному впливати на людей. Це виявляється зокрема в тому, що ті і ж самі об'єкти можуть викликати різні емоції не лише в різних людей, а навіть, у тієї ж самої людини в різні моменти життя.

- Серед різновидів дискурсу виділяється дискурс емоційності - вид мовленнєвої діяльності в емоціогенних ситуаціях, спрямований на передачу емоційного стану як способу психологічної реалізації негативних емоцій адресанта й виклику відповідного емоційного переживання адресата. Дискурс емоційності як система складається з одиниць різних рівнів: мовленнєвих актів - мовленнєвих ходів - мовленнєвих подій.

- Один з найважливіших засобів вербалізації емоцій - це емоційно забарвлена лексика: слова, що мають емотивність або потенційно емотивні (їх емотивність розкривається в контексті),

тобто слугують для передачі емоційного стану мовця й мають певний вплив на слухача. До класу емоційно забарвлених слів відносимо: лексику, утворену шляхом словоскладання (der Dummkopf, der Heisskopf, der Langfinger); лексику, що називає емоції (оскільки слово здатне викликати емоцію) (die Gesundheit, das Glueck, die Freundschaft, die Ergebenheit, die Herzlichkeit, der Feind, der Hass, die Boshceit, der Dieb, der Feigling, der Bandit), емоційно-оцінну лексику (faul, mutig, hoeflich, brav); вигуки (aha, hurra, pfui, ach, oho, hm, nanu); модальні частки (aber, auch, denn, doch); лайливі слова (Mist, Scheisse, Geh zum Teufel), божіння (Oh, mein Gott; Gott sein Dank).

- До фонетичних засобів вираження емоцій ми відносимо емоційний тон та інтенсивність. Особливість емоційного тону полягає у вираженні не емоції взагалі, а певної конкретної радості, журби, злості тощо. Специфіка емоційної оцінки полягає в наявності більшої кількості її різновидів порівняно з раціональною: позитивної, негативної, амбівалентної та невизначеної.

- До граматичних засобів вираження емоцій відносяться особливості синтаксису. Характерна риса синтаксису емоційного мовлення — прості речення, які легко сприймаються на слух, і порівняно рідкісне вживання складних речень, що вносять певні труднощі для сприйняття на слух. Функціональною властивістю є опущення окремих частин речення й еліптичних конструкцій.

СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АНГЛІЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ КАЗОК АРХАЇЧНОГО ПЕРІОДУ

Доп. – Молчанова М., ПР-34
Наук. кер. – викл. Бока О.В.

Казка постає засобом відображення традицій, моралі й етики певного етносу. Для кожного народу вона є унікальною але разом з тим, має ряд спільних рис із казками інших народів.